

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 ft.
Félévre . . . 2 ft.
Negyed évre . . . 1 ft.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:
3 hasábos petitorsórt egy-
szeri hirdetésnél 18 kr., 2
hasábosért 12 kr., 1 hasá-
bosért 6 kr. számítatill.

NYILTTÉR
minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDÍJ
minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmertetlen levelek nem
fogadtatnak el.

1877. szept. 6-án.

A hatévi sáfárkodás napjai vége felé járnak, jobbról-balról lehet érezni a tisztujítás szelének susogását, már fujdogál, s mozgatja a fák leveleit, hogy ezek segítsenek a közhangulatnak harmoniát adni. A gyámsági és gondnoksági ügyekről szóló törvények életbe léptetése végett szükséges előintézkedésekre vonatkozólag f. hó 4-ki megyei közgyűlésen, a megyei árvaszék és állandó választmányának külön-külön egy egy javaslata volt tárgyalás alatt. E javaslatok szerint, az új törvények életbe léptetése tisztviselői szaporítását igényli, úgy a megyei árvaszéknél, mint a járási szolgabiroóságoknál. Ezen ügy tárgyalása érdekes és tanulságos vitatkozásra nyújtott alkalmat s engedte szelét éreztetni a legközelebbi tisztujításnak. És ez igen természetes, midőn a választások várt és nem örömmel fogadandó napjai közelednek.

Érdekes ily gyűlésen lenni, egyik embernek szavai privát célokra keltik föl az éber figyelmet, s vannak hangok, melyek a közhangulatnak adnak kifejezést. Szóval csak figyelni kell, az épületes tapasztalat nem marad el. Egyik szónok ma már megköveteli, hogy jövőre az árvaszéki elnök is referáljon az árvaszéki üléseken, a másik szónok nem látja indokolva, hogy miért kelljen a tisztviselők ma is fölösleges számát szaporítani. Igaz, hogy az új törvény életbe léptetése munka szaporulattal jár. Nos? hát az eddigi 2 óra helyt 3 1/2 fog dolgozni a tisztviselő és pontosan. Természetes, hogy az ügynek ily simpliciter fölfogása, tetszős hangjával, amely háládatos talajra talál itt, épp úgy kötelességgé teszi amott a vá-

laszt. Nos, hát ki hallgatná már agyon azt a kívánságot, hogy az elnök is referáljon az árvaszéki üléseken, adjon bár ez óhajásnak azon tudat hangot, hogy az elnök, ha nem referál elég dolgot alig talál. Jaj, az mindég, az ügyrend, és egy egészséges szervezet megköveteli, hogy egy hatóságának, legyen az mandjárt akár egy gyámhatóság, annak oly elnökének kell lenni, ki az ügyvezetés rendes szakteendői alót fel legyen mentve; mert csakis ekkor lehetséges az elnöknek a szervezet értelmében rá ruházott feladatát megoldani. Hogy azután egy árvaszéki elnök p. u. itt Csongrádmegyében, mint elnök talál-e annyit dolgot, mennyit e hivatallal összekötött fizetés mellett szeretnénk, ha egy ember elvégezze? ez már más kérdés, melyre alig álljuk meg, hogy itt egy szerény „nem”-ecskével közbe mondva meg ne adjuk a választ. Elég az hozzá, hogy az indítvány sok embernek rosszul esik, s kurtát huz, s a közgyűlés kimondja, hogy az elnök nem referálhat. És azon emberek óhajása sem jár szerencsésebben, kik jövőre nézve is elégenek találják a mai tisztviselő számát. A közgyűlés elfogadja az állandó választmány javaslatát, mely a megyei árvaszékhez az ott eddig működő tisztviselők mellé még egy ülnök, egy számvevő, egy iktató segéd és egy irnoki állomás rendszeresítésének látja szükségét; a járási szolgabirok mellé egy segéd szolgabiro és egy irnoki állomás rendszeresítésének szükségét mondatik ki.

Becsületesen szaporodunk, mondá egy megyei képviselő bosszankodással. No majd kispóroljuk ezt valahol, mondá az elégtétel reményével egy másik. Természetes, hogy kispóroljuk a zsebünkéből és nem egyéb helyt, tevé hozzá, és elég bölcsen egy harmadik. Átalában lehetett érezni, hogy a

tisztviselők számának szaporításával szemben, legtöbb képviselő előtt a behozandó megyei házipénztár kérdése lebegett. És ki tagadhatja, hogy ezen kérdés minden hatás nélkül volna a közhangulatra? Hiszen a teher minden nap növekszik, s a teherviselésre a képesség minden nap fogy; ki csudálkozhatik azon, ha az emberek saját zsebüköz akarják mérni még az utolsó irnoki állomást is. És midőn Csongrád saját jogköréből hajlandó volna engedni, csak hogy néhány forintot megzavardalkodják: vajon kit lephet meg a megyén, ha Csongrád város megyei képviselője a megelégedés nyugalomával nem képes nézni a költséges megyehatósági tisztviselői apparatus növelését. Mert hiába, még ha muszáj is, csak a közrovásra megy ezen új hivatalok szervezése, s a közönség nem az, ezen szervezkedés által biztosított kényelmet, de a filléreket veszi számba. Ami egyébiránt minket illet, mi a harmadik ülnöki állomásnak szükségét még az új törvények életbe léptetésével járó munkaszaporulatnak számbavétele mellett sem látjuk indokoltnak, s e tekintetben véleményünkél Szentés és Csongrádmegye árvaszéke ügyforgalmának arányosítása szolgál zsinormértékül. Mint tudjuk Csongrádmegye árvaszékének évi ügyforgalma alig, vagy talán nem is haladja meg a szentesit. S míg Szentesen eddig egy ülnök kellő szorgalom s a városi aljegyző némi segédkezése mellett, gyorsan és pontosan végezte a teendőket addig Csongrádmegye árvaügyeit, mely ritkán haladja meg a szentesit, két ülnök végezte. Mi azt hisszük, hogy ezen két ülnök jövőben is képes lett volna a megyei árvaügyeket végezni anélkül, hogy az ügyek gyors és pontos elintézése körül legkevesebbi főnakadás lett volna.

TÁRCA.

A burokban születt.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

(40-ik folytatás.)

Solandres urat Julia először Anatolenak mutató be.

— Ime itt van egy jó barátom, mondá kecseljesen, örömtől sugárzó arccal a leány: br. Solandres Arthur ur, ajánlom őt önnek barátságába Anatole.

— Én br. Remparti Anatole vagyok, mondá Anatol ur, kezét nyujtván Arthurnak.

Anatolban az új vendég megjelenése különös sejelemeket költött föl; érezte, hogy ezen emberrel még egyéb dolga is lesz, mint egy barátságos kézszorítás. S Arthur szintén úgy érzé, hogy Anatole urban vetélytárral van dolga, s a két ifju ösztönszerűleg mérte végig tekintetével egymást, mintegy azután akarván itélai az ellenfél értékéről. E költsönös szemmértéket fölfogta mind a két ifju s e pillanattól kezdve, oly ellenfeleknek tekinték egymást, kik egymás boldogságának állnak útjában.

Julia nem fogta föl azon szem és arcjáték fontosságát, mely a két ifju szemében és arcán játszott; őt e véletlen találkozás fölötté boldoggá tette s szeméi előtt e peroben a boldogság rózsás fellegetben uszott minden.

— És most jöjjen velem mondá a leány: gyermekes bizalommal nyujtván karját Arthurnak: jöjjen, be fogom mutatni anyámnak.

Arthur lelke előtt e pillanatban madame Renardnak szavai jelentek meg, midőn es azt mondá, hogy br. Rempartinének atyjával szerelmi viszonya volt, mely viszonynak áldozatává, a Vaillant párnak családi boldogságát játszá a sors szeszélye. Arthur érezte, hogy ő Rempartiné előtt egy fájó emléket fog föliidézni, melynek világa mellett egy Solandresnek nem lehet ajánló levele a báróné előtt,

— Julia, ne vezessen ön uranyja elé, susogá alig hallhatóan Arthur; az ifju azért karjára vette a leányt s tett vele egy pár lépést.

— Miért mondja ön ezt Solandres ur?
— Nem jó lesz a bárónénak velem találkozni, — mint ön gondolja — én nem lennék kedves vendég a báróné előtt.

— Talán mert ön most van először s ily véletlenül házunknál.

— Ez már magában elég ok.

— De elvégre is ön csak a mi házunknál van most, s önnek kötelessége megismertetni magát az előtt, kinek házában mulat.

— Nem Julia, megyek röktön, rosszul tettem, hogy betolakodtam önökhöz.

— Önnek nem szabad előttem így beszélni Arthur. Önnek tudnia kell, hogy én megértem s nem kívánom megjelenése okának magyarázatát.

— Ezt köszönöm önnek Julia, s legyen nyugodt, hogy hacsak ketten volnánk itt jelen, rámnézve semmi sem zavarná e pillanat boldogságát. Azonban a jelen hejzetben önnek be kell látnia, hogy bizony vak-ság volt megjelenem egy egészen ismeretlen körben, hol, ha megjelenésem utáu tudakozódnak: önnek fogok kellemetlenséget okozni. — Nem Julia, uranyjával találkozni nem fogok.

— De Arthur, ön elvégre is most már itt van körünkben s aggodalmát azzal nem fogja elosztani, hogy anyámmal nem találkozik.

De egyéb kellemetlenségnek útját szegem azzal, ha röktön távozom.

— Arthur! ön ezt nem fogja tenni.

— Igen, ezt nem fogja tenni, mondá a két ifju előtt, egy élte delén álló, kedves arcu nő, ki nem volt más, mint Rempartiné.

— Arthur érzé, hogy a ház urnőjével áll szemben.

— Asszonyom, mondá Arthur, meghajtván a hölgy előtt magát: én br. Solandres Arthur vagyok, nagyságodnak egy oly vendége, kit senki nem hitt ide.

— Solandres Arthur? kérdé meglepetve a báróné, arcáu egy vissza idézett keserü emlék, fájó érzete vonaglott keresztül.

— Igen asszonyom én Solandres Arthur vagyok. Rempartiné igyekezett legyézni ama lelki küzdelmet, melyet a fölvetett név s ezzel össze fűzött emlék idézett elő lelkében.

— Az ön neve bizonyos emlékeket költ föl lel kemben, mondá nyugotságot szinelve a báróné: mondja báró ur, uratya mint van?

— Atyám, mondá az ifju megilletődött hangon: ő már boldog.

— Mit akar ön ezen „már”-ral mondani? kérdé némi aggodalommal a báróné.

— Atyám már boldog ismétlé az ifju; mert tul van a földi élet szenvedéseiben.

— Mit beszél ön?

— Igen, ő meghalt és pedig oly halállal, milyent, nem érdemelt volna.

— Ah, ön borzasztó ujságot beszél nekem.

— Hagyjuk abba ezt a tárgyat asszonyom.

— Ön azt mondja, hogy atyja a halál egy nem érdemlett nemével mult ki.

— Igen asszonyom, atyám ön gyermekeként nevelt föl egy embert házában, ezt az embert anyám emlőin táplálta, én testvéremként szerettem, s ő e szeretetet azzal hálálta meg, hogy pokoli tervet gondolt ki apám meggyilkolására.

— S ez sikerült is neki?

— Igen asszonyom, az ördögöknek, mindég sikerülni szokott tervök.

— Ah ez borzasztóság, mondá Rempartiné s visszahangozá Julia. A báróné elfordult a két ifju elöl és könnyűt törült el szeméből.

Arthur észre vette ezt s lelkét a fiui hálás érzet tölté el e látványra.

— Istenem, mondá a báróné: nem vagyok képes egy könnyűt viseza folytatni ez esemény hallatára.

— Oh ön igen jó lehet asszonyom.

— Menjenek gyermekeim a mulatok közé, mondá a báróné: s üzzék el lelköl elől e szomorü képet. Rempartiné magokra hagyá az ifjakat.

— Ugy-e hogy anyám jó.

— Igen, mondá hálás tisztelettel Arthur, mintha csak anyámat látánam benne.

(Folyt. köv.)

A járás segéd-szolgabírói hivatal rendszeresítése ellen semmit nem szólunk; mert ennek föltétlenül szüksége mellett ezer indok beszél. Ami végre az árvaszéki elnökséget illeti, erre mint önálló hivatalra szerintiünk semmi szükség sincs, össze kell a főjegyzői hivattal esatolni. Ezen pontot mi is olyanmá tartjuk, ahol mindenesetre lehet spórolni anélkül, hogy ez az ügy rovására történék. Adandó alkalommal majd el fogjuk mondani, hogy hol is lehet még spórolni. ©

Gyűlnek az adományok.

Az orosz betörés által földönfutóvá lett szerencsétlen törökországi lakosok segélyezése céljából megindított gyűjtések, az elmúlt hét eredményében a részvét és áldozatkészség legszebb jelét tanusítják. — *E lap szerkesztőségénél* ugyanis az elmúlt héten **250** fírt meghaladó adomány folyt be készpénzben, s megközelíti ez adomány értéket az, mi városunk lelkes népe részéről természetben, buza, árpa, kukorica, b b, borsó adatott. Az adományok még folytonosan folynak. A szegény elhozza fillérét, a gazdag forintját és igyekszik mindenki teljesíteni egy oly kötelességet, mely a legnemesebb felebaráti szeretet parancsából ered. Adakozunk polgártársak! részvétünkért egy szerencsétlen ország hálája néz felénk, melyre még nekünk is szükségünk lehet.

Az elmúlt héten következő adományok folytak be szerkesztőségünkél: özv. Pöcsi Mihályné 50 kr. Lővi Ignác 20 kr. Biki Nagy Sándor 3 frt. Kajtár István 1 frt. Papp Zsuzsanna 1 frt. Szabó Jakab 50 kr. Ruza Molnár János 5 frt. Ruza Molnár Sándor 5 frt. Pintér András 10 frt. Ruza Molnár Mihály 2 frt. Balogh Sz. István 1 frt. 20 kr. Kr. Nagy Ferenc 1 frt. Székely Lajos 1 frt. Ciriák István 1 frt. Sági József 1 frt. B. Szabó Sándor 50 kr. Vecseri József 50 kr. Cserna János 20 kr. H. Rác Ferenc 1 frt. Molnár István 1 frt. Ifj. Molnár István 50 kr. Arady Gábor 50 kr. Ifj. Bálint Jánosné 2 frt. Puskás Vaega Sándor 1 frt. P. Varga Luiza 1 frt. Horváth Sándor és neje 1 frt. P. Varga János 2 frt. Garagó Ferenc 1 frt. Kátai Pál András 50 kr. Vass Pál 5 frt. Göncy Sámuel 1 frt. Egri Szilágyi János a frt. Gyulay Mihály 2 frt. Pataki János 1 frt. N. N. 10 frt. Fenyvesi István 1 frt. Skultéti Károly 1 frt. Pataki Pál 1 frt. V. Somodi István 2 frt. Virágos Mihály 5 frt. Vasváry János 1 frt. Fekete Gergely 5 frt. Csák József 4 frt. Özv. Irbázi Andrásné 1 frt. Takács Ferenc 1 frt. Egető Bálint 1 frt. Zeke József 1 frt. Fenyvesy

András 1 frt. Soós János 1 frt. Kanfi Herváth Ferenc 30 kr. Réhbéli Varga Ferenc 20 kr. Kiss János 50 kr. Molnár Sándor 40 kr. Pataki Antal 20 kr. Fuzskó Mihály 30 kr. Felsenburg Adolf 20 kr. Szilágyi Pál 20 kr. Vecseri Sándor 1 frt. Komjáthi Ferenc 1 frt. Krébec József 50 kr. Sárdi József 1 frt. Hódi József. 30 kr. Harmadik temetkezési egyesület 10 frt. Somodi József 50 kr. Méhész Baiogh János 1 frt.

(Folyt. köv.)

Világ folyása.

Már nem is a dongó, akik egyszer kétszer körül dongjuk a füleket, s távoztunkkal az egyszerű hangnak más tónust adnak, de valóságos öszi tücskök vagyunk; akik egy helyre fészkelve ugyanazon egytónusú hanggal utatjuk a füleket. Valóban már magunknak is unalmassá vált az a változékonyság nélküli egytónuságunk, mely szerint az idő szomorú eseményei után örökösen a muszka-török háború küzdelmeiről kéntelenítettünk a világ folyását tudósítani. De hát mit tegyünk, s mivel töltjük hasábjainkat? Hiszen a napi nagy lapok is a muszka-török háború kezdik s a török-muszka háború végzik.

Egyébiránt úgy hisszük, hogy valamint mi, úgy a tisztelt olvasó közönség legérdesebb tárgya éppen ez, s e körül csoportosul a közfegyelm, s csak ezzel lehetne egyedül a közki-vánatnak megfelelni, ha oly tudósításokkal, melyek minden magyar ember szíve mélyébe befészkel az azon vágyat, hogy a minden oldalról megtámadott lovagias török nemzet lelketlen armánykodó s cselszövő ellenségeit győzte le.

Hogy mit hoz a jövő? azt megjósolni nem lehet, de most örömmel irhatjuk a török győzelmeket, mert már nemcsak a szárnyaló hírek, de a hivatalos török lapoknak nyilatkozataiból s a minden más érdeket nélkülöző, csupán a tények valóságát hiven teljesítő levelezők után is meggyőződhetünk a t. olvasó közönséget, hogy az időtől, amióta a török új vezérlet Mehemed-Ali, Szulejman és Osman pasák kezeik közt van, a muszkák nem hogy előhaladnának, de éppen ellenkezőleg nap nap után tért vesztenek, úgy, hogy a minden véralázat nélkül megszállt Bulgáriába és már Rumeliába tolakodott muszkák erős posztóit a törökök foglalták el. Tehát a sors könyvébe másképen van megírva a konstantinápolyi ut, t. i. nem „fegyverrel,” de fegyver közt; mert

valószínű, hogy nem csak Radecki tábornok, aki a Sipka-szorosba szorult, de maga a Czezarovics és Miklós nagyherceg hadállása is veszedelemben forog, miután a törökök által a netalán Ruscukkal való egyesülés után félig bekerítve a Dunatól elzárással a visszavonulás is lehetlenné tétetik, annál is inkább, mert a nikápolyi erőd, mely jelenleg az oláh katonasággal van fedezve, s melynek egy részét Ozmán pasa mind a Zitov-féle orosz tábornok vezénylete mellett Plevnánál jól elpaskolt, s ha Ozmán p sa még egy diversiót tesz, s egy második csapással az oláh hadseregnek nyulábat készít, tökéletesen tönkre tétetnek.

Károly fejedelem tehát a betegnek vélt dajka öléből kibontakozva, oly dajka kezei közé vetette magát, a mely dajka maga is tele van gyógyíthatatlan betegséggel, s amit amannak megvételével kikerülni akart, azt a jelenleginek ölében fogja elnyerni. Mert könnyen megtörténhetik, hogy az oláh hadsereg, mely már mind Bulgáriában, tehát a török földön van, egy sikeres támadás után, ami a Kalarasnál a törökök által vett hid segítségével könnyen megtörténhetik, a visszavonulástól is el lesz zárva, tehát oda rekesztették, s azután elkiálthatja magát az oláh katona is, mint a muszka katona Miklós nagyherceg előtt: hogy „csapd el a szamarakat, akkor mi jól fogunk harcolni.”

Már hogy e tisztességes névvel megtiszteltetés a muszka katona fenséges herceget? azt nem tudjuk, de világos tény az, hogy ezen vakmerő s düllből eredt kiáltás előjele egy bizonyos elégtelenségnek. És ezt már egy orosz nyelven írt „szentpétervári ujság” című lap is hangsúlyozza, midőn kerekén kimondja: hogy Oroszországnak saját belső társadalmi kormányzata a legnagyobb ellensége, ha tehát egy katona, aki a legnagyobb fegyelm alatt áll a világ minden katonái közt, így ki mer törni, s a királyi herceg, nehogy fegyvert fordítsanak ellene, még büntetni sem meri, ott bizony a belkormányzati viszonyok igen rossz lábón állhatnak.

De méltán is, mert a legutóbbi ütközetek, nevezetesen: sarka-szufferi, adakiói, karakasszaukiói, hadikiói és hajdánkői, mind a muszkák nagy veszteségeiről zólanak. Végre is a yitörést, vagyis a saját hatalmi megbosszulást vonja maga után. De úgy kell nekik, hogy lássák, hogy annak a kancuka alkotmányának megéri a gyümölcse — mindamellert, hogy a 80 millió paraszt engedelmességgel annyira kérkedtek, —

A L A M O N T A D E.

— Zachokke Henrik-től. —

Fordítja:

LERNER VILMOS.

(27-ik folytatás)

1703. év virágvasárnapján történt. Az udvarnagy, ki kevéssel ezelőtt érkezett meg Montpellierből, meghív a kastély termeiben általa rendezendő ünnepélyes lakomára. Roszul éreztem magam, de mégis el akartam menni.

— S holnap elbocsáttatásomat kérelmezem — szólék reggel mosolyogva Clementinehez — bármit is mondjon a mama, holnap okvetlenül megteszem! S azután Clementine? — — —

— S azután? — — kérdé szép arám.

— Nem halogatjuk tovább azon boldog percet, melyben az oltár előtt egybekelünk! Most már mi sem gátol bennünket ebben, miután te éppen ma vetted le a fekete gyászruhát. Tehát nyolc nap mulva kedves feleségem leszel.

— S azután — folytató Clementine — azután el innen, ebből a komor Nimesből, el a Montpellier melletti gyönyörű nyárilakunkba. A tavasz közeleg, fiatalosága teljes diszében; élvezzük gyönyöreit a természet szabad ölében.

Ebben állapotunk meg, s határozatunkat csókkal pecsételtük meg.

Az inas jelentette, hogy valaki óhajtana velem beszélni. Átmentem szobámba, hol nagybátyámat találtam, kinek valami titkos közlendője volt.

— Colas — mondá az öreg — ma virágvasárnap van, el kell jönnöd velem.

— Lehetetlen ezt megtennem, mert az udvarnagyhoz vagyok ebédre meghíva.

— S én — mondá Etienne ur ünnepélyes hangon — s én a szent urvacsorához hilak meg. A földnek egyetlen egy hatalmasa sem fog ott velünk asztalhoz ülni, de mi ott egybegyűlünk Jézus szent nevében, s a Megváltó fog köztünk lenni. Mi mindnyájan, néhány

százan, feleségeink és gyermekeinkkel együtt, ma reggel a szent urvacsorához járunk malmomban, a Karmeliták kapuja mellett.

Én megijedtem.

— Mily vakmerőség! — kiálték fel — Hát nem tudjátok, hogy az udvarnagy itt van Nimesben?

— Mi ezt jól tudjuk, s a mindenható Isten is itt van!

— Hát szándékosan akartok a nyomorba és börtönbe rohanni? A törvény kemény szigorrai tiltja az efféle gyülekezéseket. Halállal sújtja a résztvevőket.

— Mely törvény? a halandó király törvénye? Sokkal inkább engedelmeskedjél Istennek, mint az embereknek.

Ily bibliai idézetekkel vélte nagybátyám komoly intelmeimet megcáfolni; minél jobban fojtogattam az az illetén gyülekezéseknek tiltott voltát és veszélyes ségét, minél élénkebb színekben tüntettem fel az azokból származható következményeket, annál rajongóbb lett nagybátyám.

— Midőn Jézust elárulták — szóla az öreg — s midőn az áruló melette állott, s midőn a Mester tudta, hogy készülnek őt elfogni, o Colas, a bizonyos halál ijesztő rémeitől környezve, rendelte el a Megváltó az urvacsora szentségét. S mi, mi Jézus tanítványai akarunk lenni, s rettegünk? Nem, seha; s ha az egész pokol fegyverkeznek ellenünk, az sem rettenthetne bennünket vissza!

Semmikép sem téríthettem nagybátyámat józanabb gondolatra. Szakadárnak, képmutatónak, pápistának mondott, s haragosan távozott tőlem.

Én visszamentem Clementinehez. Ő látta nagybátyámat, s gyanította heves taglejtéseiről indulatosságát. Tudakozódott ennek okáról, de én nem mertem azt vele közölni. Ártatlan szerelmeskedése lassanként eloszlatta féltelmemet és nyugtalanságomat. A jó angyal elbeszélte, hogy anyja minden óhajomba beleegyezik. Ez még jobban felderítette kedélyemet. Clementinem keblén ábrándoztam a háborítatlan jövő boldogságáról. Félrevonulva az emberek szenvedélyes tolongásának

zajától, csendes mogányban skrtam fiatal feleségem karjaiban, körülvéve a viruló természetől, a szerelemnek, barátságának s a tudományoknak élni.

Mi boldogok voltunk mindketten e pillanatban! O Clementine! — kiálték fel — hogy másokat boldogítsunk, nincs szükségünk hatalmas trónusra, hanem csak jóakaratra. Hisz nagyok lehetünk kicsinyded, jelentéktelen hatáskörben is. Együtt fogjuk felkeresni a szegénység kunyhóit. Én ismét védelmére fogok kelni az elnyomott ártatlanságnak, s csököd lesz jutalmam, ha valami jót miveltem. Könyvtárunk kimeríthetlen kinosot szolgált az elmeletünknek. Hárfánk estende saját ligetecskénk Arnyában két szerető lélek háborítatlan boldogságát fogják zengeni. Asztalunk vendége a szűklődők fognak lenni; a vigasztaltak lesznek barátjaink. Bizonyára Clementinem, nem fogunk visszavágyódni e paoták rideg fényéhez. S egykor — o Clementine! — Már csak gondolata is kimondhatatlan gyönyörrel tölti el lelkemet — egykor Clementine, te anyává leszel — a ny á v á! O Clementine! — Csókjai félbeszakíták szavaimat. Karjai gyengéd ölelésében, dobogó szívéhez simulva, mindketten remegtünk boldogító sejtelmekben.

Ekkor lélekszakadva rohant be inasom, oly fehér volt mint a fal.

— Mi bajod? kérdém.

— Uram — d dogá — a hugenották künn a karmeliták kapuja mellett Etienne ur malmában tiltott isteni tiszteletre . . .

Roppant megrémültem. Tehát elárulták a szerencsétleneket. Nos tovább? kiálték.

— A malom dragonyosoktól van körülvéve. Mindnyájan fogva vannak. Képzeld csak Montreval ur, az udvarnagy saját maga ott van. A predikátor s még mások a körülfogott eretnekek közül az ablakon akartak kimenekülni; ekkor az udvarnagy egyet intett, s a dragonyosok tüzeltek.

— Tüzeltek? — kiálték — S megölték-e valakit?

— Négyet terített le a golyózapor! viszonzá inasom.

(Folyt. köv.)

az ostor mégis a végén fog csatanni, kivált ha a küszöbön álló döntő csata mielőbb bekövetkezendő, s a török vezérek a jelenlegi harcsozomjas és már a győzelemhez szokot katonáikat ügyesen felhasználják.

Lesz-e Szerbiának és Montenegrónak, de szóval az összes felförmedt grekáknak kedve a hencegésre? Nem lehet tudni. A bécsi hivatalos s más lapok is az ellenkezőt hirdetik, habár másfelől ezintén azon hír kering: hogy Szerbia az actióbaökvetlen belép. Hja a Rtsztics-féle omladimisták a „Zusztava“ és „Istocz“ szerb lapok segítségével még mindig a véletleure usztiják a szerbeket. Nekik nem a háboru jó vagy balkimenetele, hanem az Ignatiev-féle zsebelés áll szemük előtt (t. i. a podoliai jószágnak 990,000 rubelen lett megvétele, Szerk) mert ahol a sok ártatlan élet fogy, ott feszül a zseb legjobban.

Dongó.

Színi szemle.

Szinészeink által a múlt szombaton A „Vörös hajú“ adatott melyet a társulat igazgatója Völgyi György választott jutalom játékaul. A mű egy falusi életből merített eseményt ábrázol. Szerző egyes életképet egész sikerrel állít elő, de az egész műben hiányzik a természetesség az igazság s a tui fő, hiányzik benne a moral, s ezt nem pótolja ám egy egy pórias éle, melynek különben minden izén érezni lehet a hatás vadászat erőltettségét. Színészeink egyéb iránt eleven és őszhangzatos játékkul igyekeztek pótolni a darab terjedelmes fogyatkozását. Völgyi Gyulánának ez este fátyolozott volt a hangja, de azért — mint mindig — jól énekel többszörös tapsot aratott. — Különösen jól játszott ez este Völgyi György, állitván élénk egy oly törül vágott magyar paraszt gazdát, milyent az élet csak jó kedvében produkál. Mondanunk sem kell, hogy amit nagyon is megérdemelt: a taps nem hiányzott.

Vasárnap a Toloncz hozatott színre. ez uttal másodsor s minden esetre nagyobb sikerrel mint először.

Kedden „Dr Veszpe“ adatott. Színészeink egytől egyig jól játszottak; de az est fő sikere, s szerző érdeme mellett, Alajosné, ki átgondolt s kellő érzés mellett szerencsés alakítással adott szerepével folytonosan kellemes hangulatban tartá a közönséget, mely elismerése jeléül taps viharral jutalmazta a művésznőt.

Csötörtükön. Vajdaffy jutalom játékaul „Finlandi János a szabadság hős“ adatott. — Ezen művet W. J. svéd író után dolgozta szabadon Kossuth Lajos nagy hazánk fia. A mű kombinacioja gyenge, azonban elragadó nyelvezete, s egyes jelenetek drámailag gazdag színezet maradandó értékét s irodalmi becsét biztosítják. E darabnak egyes jelenetei a legnagyobb feladatot adnak a színészeknek, It iskolai gyermek módjára elhadarni, elfecsegni nem lehet a szerepet, tanulni és át kell érezni a költő gondolatát, s csak akkor képes a színész kidomborítani egyes nagy szabásu alakot, mint amilyen e darabban Katalin János herceg neje, egy szerencsétlen nő, kinek férje börtönben sinlődik, majd vértörvényszák elé állítják és halálra ítélik. E helyzetben egy szív és lélekben gondag nő átértett fájdalomnak híu kifejezést adni, ehhez ritka tehetség kell és Völgyi Györgyné e fölötte nehéz szerepben oly sikerrel játszott, hogy egyes jelenetek a figyelmét lebilincselte közönség előtt oem a mindennapi másolás, de egy elővarázsolt valóság állt. Mondhatjuk, hogy Völgyiné e darabban drámai tehetségét fényesen bizonyítja be. Jól játszott és várakozásunkat teljesen kielégíté még ez este Vajdaffy, kinek minden szava. minden mozdulata hü és egészséges kinyomata volt az öt illető szerep szellemének. Elősegíték még ez est sikerét Kazalicky, Priellné, Daróci és Tomanócy.

E héten a színház látogató közönség rendkívül élvezetben fog részesülni, amennyiben néhány darab előadása alatt, szinpadunkon, a bpesti népszínház egyik kitünő tagja **Szabó Bandi** ur fog vendég szerepelni, Hiszszük, hogy itt léte alatt közönségünk is a legszebb számban fog szerepelni a színházban.

Helyi és vegyes hírek.

— Csongrádmegye képviselő testülete f. hó 5 én tartott közgyűléséből a magyar nemzet közérületének s közhajtatásának kifejezést kívánván adni, följött a magyar-

kormányhoz, s a pesti népgyűlés pontjainak értelmében tiltakozását fejezte ki azon barbar hadviselés ellen, melyet Oroszország, minden művelt érzés fölháborodására folytat Bulgáriában és Törökországban, egyszerűen fölkéri a megyeközönsége a magyar kormányt, hogy hatalmában levő minden eszközzel haszon oda, hogy ezen embertelen hadviselésnek minél előbb véget vessék örömmel látvözöljük Csongrádmegye képviselő testületét azon a téren, mely nagyon is hozzá illik Magyarország legmagyarabb megyéjéhez. — Ezen lépés mindenesetre inkább ki fogja elégíteni a magyar nemzet közváradását megyénkkel szemben, mint a független nemzeti bank s ön álló vámentület kérdéseivel szemben elfoglalt, s hogy ugy mondjuk: a megyeközönség politikai értelettel teljesen ellenkező, álláspont. Mondhatjuk, hogy Csongrádmegyének ezen föllépése — ismerve azon finom alkalmazkodást, melyet megyénk fölföld az ilyen politikai féle kérdésben tanultani szokott — valóban kellemes meglepetés ránkérve. S most teljes elismeréssel mondhatjuk, hogy Csongrádmegye képviselő testülete meg tette kötelességet, mit a megyeközönsége valóban várt is tőle.

— A segély egylet ügye iránti aggodalmunk, mint a következmény mutatja nem volt minden alap nélküli. Mint olvasóink általában az érdekeltek is tudják, az egylet, egy vidéki tagja (Munkácsi H. m. Vásárhelyről) beperelte; mert az alakulását nem az alap szabályokat tartá zsinormértékül; ez a per sok hazavona után végre a múlt napokban eldőlt, Munkácsi urat a két első forum előtt elutasíták alaptalan keresetével. Munkácsi ur a második forum ítéletében belenyugodott; tehát az egylet nyert, az az hogy a per költségeiben a jogtalan perlekedő elmarasztaltott legyen, de ez a perlekedés 8 hónapig tartott, s az egylet ezidő alatt ténylegesen nem működhet azért a rendes költségei csak meg voltak. Az egylethelyiségért, házbért s a tisztviselők s egyleti szolgáló fizetése, ez tetemes összeget vesz igénybe, mit most már a rendes betétekből kell fedezni s nem az egylet forgalomba hozott tőkéjének, kezelésre számított percentjeiből. — Ez példátlan állapot s oly kár az egyletne néve, melyet nem egy könnyen fog kiheverni. Ezt az állapotot az egylet tagjai ismerik s jó részben idegenkednek az egylettől s többen akik befizették is részvényeik után az egy egy forint alakulási költséget; most visszaakarják lépni; mert ugy számítanak, hogy betéteik körül belül egy évig (ha több ideig nem) ugy sem fog semmit jövedelmezni, mert elég lesz, ha ennyi idő alatt, a nyolc hónapi tétlenségéből eredő kárt helyre fogja útni. Mondanunk sem kell, hogy a helyzet körüli féltájközöttség még ráadásul a jogos és szükséges számolatáson fölüli, oly okoskodásokra, következtetésekre is alkalmat nyújt, melyek legjobb esetben is csak arra fognak szolgálni, hogy több egyleti taguál az egylet jövője iránti bizalmat ingassák meg. Nem örömmel említhetjük föl, hogy mi ezt előre is megjósoltuk, hogy így lesz, s valamint a perkérdés tartama alatt ajánlottuk az igazgatóknak, hogy az egyleti tagok fölvilágosítása kedvéért hívjon össze egy közgyűlést, ugy most teljesen rosszaljuk ennek mulasztását, mintán ennek következményét előre lehetett látni. S most miután az egylet meg is van károsítva az egyleti tagok megnyugtatása kedvéért ezt mulasztalunk meg kellett volna tenni, s ezt minden egyleti tag joggal elvárhatta az igazgatóstól; mert hiszen most már min denki kíváncsi tudni, hogy azon ember ellen, ki oktatlan perlekedéssel tetemes kárt tett az egyletnek, akar-e az igazgatóstól kártérítési keresetet indítani? vagy hogyan fog elégtételt venni a perből eredt kárért; mert az csak példátlan állapot volna, hogy egy ember képzelt jog sérelmének orvoslásáért pert indít egy — ezrekből álló — szövetséget ellen, s ezen per ezer frt. kárt tesz az egyletnek, s az egylet felmentetik minden kereset alól, s mégis ez utóbbi hozza az okozott kárig a rövidet. Ez azt hisszük páratlan eset volna a jogi életben. Minden esetre oly állapotnak tartjuk ezt, melynek létét az egyleti tagoknak érdekekben áll ismerni, melyre néve a kellő tájékozást, csakis egy közgyűlés össze hívása által lehetséges megadni.

— Mint értesültünk, Sipos Orbán kormánybiztos ur a napokban városunkba érkezett, a Bökény windszent tiszaszabályozási társulat ügyeinek rendezése végett. Szegény tiszaszabályozási társulat! bizony elérkezettnek látjuk már az időt ha nem csak készülgetnének, de ügyekben, annak komolyságához és fontosságához illően, valahára már tennének is valamit. — Innen onnan egy éve, hogy a társulat a kormányhoz fordult ügyének tisztázása érdekében. A kormány kinevezte s elküldte hozzánk a kormánybiztos, s ő le is jött, körül-belől 5 hónappal ez előtt, mi a jó remény biztatásával néztünk a jövő elé; most már csak történi kell valaminek; de biz azóta nem történt semmi, áll a társulat ügye azon ponton, hol azt a kormánybiztos ur kezébe vette, hogy ez után mi fog történi, menyivel fejtetik ki nagyobb erély a kérdéses ügyek rendezése körül, azt nem tudjuk; annyit azonban mondhatunk, hogy reményünk párolgása mellett aggodalmunk folytonosan nőni kezd. A tél közelget, a gát a régi karban van: ha rémségeivel beköszönt a tavasz: teljesen készületlenül talál bennünket, és egyik kalmitás után jönni fog a másik. Mi csak az érkekeit ártér birtokosok nyugalmát és tétlenségét bálmuljuk. A társulat ügyeinek rendezése ezek érdeke s oly fontos, halasztást nem tűrő állapot, hogy itt minden elmulasztott pere nagy felelőséggel jár, s mondja meg nekünk bárki is, hogy mi történt ez ügyben a kormánybiztos kinevezése óta? Tudunkkal semmi. — De hát miért, mi gátolja a kormánybiztos urat, hogy elég erélyt fejtessen ki egy oly ügyben, hol ezek érdeke követeli a kötelesség lelkiismeretes teljesítését. Hogy e vétkes huzás, halasztás ellen mit fog szólni a választmány, ha majd a kormánybiztos ur gyűlést fog összehívni, azt nem tudjuk; de a komoly számokérést mindenesetre elvár-

juk, s elvárjuk, hogy akik ez ügynek élén állanak, tegyék ön és a köz érdek iránti legszentebb kötelességüket s igyekezzenek oda hatni, hogy a kormánybiztos ur vagy tegyen valamit vagy hagyja a társulatot ügyeivel . . .

— A k. reai örvény áldozata. Ismét egy eset, mely a legkomolyabb intézkedésre hja föl a hatóság figyelmét Gálos György 19 éves legény t. hó 1 én lösztatás alkalmával leesett lováról a kurcai örvénybe tult. — Ezen veszedelmes örvénynek ez évben ez a második áldozata, s ez így megy évről évre, számtalan ember lelte már e helyen szerencsétlen halálát, s a hatóság ezen intő példák után sem tett semmitéle övintézkedést, hasonló szerencsétlen esetek meggátolására. Ha egyebet nem, szigoruan el kell tiltani e helyen egy a furdést, mint a lösztatást.

— Öngyilkosság. Kovács Mária 15 éves szolgáló leány f. hó 5 én fölakasztá magát. Mint mondják e fiatal boldogtalan gyermeket, szerelmi viszonya vitte e szerencsétlen lépésre.

— „Egy magyar plébános és a muszkavezető mánás“ című eredeti énekes műpsziomü fog jövő kedden sept. 11 én Tomanóci József és neje jutalom játékaul adatni. Fölijük a színház látogató közönség figyelmét e műre, melynek szinzetes estére számíthatunk. S ki sajnál néhány fillért egy kellemesen töltött estéért.

— Ajáljuk az érdekeltek figyelmébe lapunk hirdetősi rovatában olvasható Frister és Rossmann urak értesítését Nálunk és vidékünkön a varróegylet leginkább országot járó, minden erkölcsi felelőségen kívül ügynökközvetetése m-llett szokták megszerezni: ezen ügynökközvetés saját percentökön kívül vajna keveset törönek egyébbel, eladják kitünő rábeszélő tehetségök segítségével gyárak termelvényeit, közönség vesz oly portékát, melyet azért — mivel megvette — megküldenek neki; de vajni ritkán van benne köszönet. Akik azonban Frister és Rossmann urak gyarából vesznek — mivel nevezett uraknak itt helyben Felzenourg Benedek urnál egy szép választékkal berendezett fiokraktárak van, legalább megnézhetik, s itt helyben megpróbálhatják amit vesznek s nem adnak pénzt látatlan s nem ritkán haszna vehetetlen portékáért.

— A távirtda ügye valahára eldőlt. A távirtda kezelője végre is Verner Pal postamester ur lett és jól van ez így teljesen. Mi csak azt várjuk most már nehezen, hogy táviratozni lehetes; mi mint értesültünk még e hét folytatában meg fog történi.

— Értesítések Piti Imre királyi 30 hold földje tanya épülettel együtt eladó. — Török Sámuelnek vekerapason Nagy Pal szomszédságában levő 12 hold szántó földje 3 évre haszonbérbe kiadó, értekezhetni lehet I. t. 767. sz. a. — Vanka János II. t. 564. sz. háza eladó. — Tancos Sándornak teési 25 hold földje eladó vagy 3 évre kiadó. — Téli Sándornak a Vossné féle fábiáni alhaszonbérbe birt 200 hold földje kisebb-nagyobb részletekbe kiadó, értekezni lehet III. t. 255. sz. háznál. — Ifj. Piti Pálné kistőkei 21 hold földje eladó. — Özv. Práznovszki, Istvánné asszony nagyjómási első oszt. házi földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó, értekezni lehet Nagy Áronnál. — Boros Imrénak karácson telke alatt levő 21 hold földje eladó alkut lehet tenni III. 226. sz. a. Özv. Kutas Mihályné I. t. 202. sz. háza eladó. — Sarkadi Nagy Ferencnek a komparón alóli Tisza parti 12 részlet árttere eladó, értekezni lehet a gözmalom melletti házánál. — Magyar Józsefnek I. 259. sz. háza, és szt. lászlói első oszt. házi földje eladó. — Szeder Jánosnak több rendbeli kaszálói vannak kiadók. Zugi Sarkadi Nagy Mihályné alsó réti 14 hold földje kedvező feltételek mellett eladó. — Berényi Imre cselédje Gáspár Lajos nevű 16 éves fiu, ez előtt mint két hónappal gazdája tanyájáról eltűnt. Személy leírása, termete közepe, haja szőke, ábrázatja kissi veres szeptős, öltözete tarka ing felső ruházat, egy piros virágú parget untercuk, és uj kalap, a ki tud róla valamit jelentese a kapitányi hivatalnál illő jutalmat nyer. — Fazekas Miklós I. t. 319. sz. háza, és szent lászlói első oszt. földje eladó. — Pap Imre IV. t. 425. sz. háza eladó. — Néhai idősb Posta János örökösei I. t. 694. sz. házuk, Dónáton 9 hold tanya föld, szt. lászlói 2 első oszt. alsó réti egy részlet földjük eladó. — Biró Lajos I. t. 681. sz. háza eladó. — Kátai Pál Vendel III. t. 63. sz. háza eladó. — Biró István mucsibáti 3 hold földje 3 évre kiadó. — Szeréni János I. t. 446. sz. háza kedvező feltételek mellett eladó, értekezhetni lehet Marázi József városi cseléddel. — Burg Lajos ur Veker csárda mellett földje haszonbérbe kiadó. — Lakatos Ferencnek Ecsereen 13 hold földje tanyával, Kistőkén 7 hold szántó föld ugyanott 5 hold szántó föld, eladó, értekezhetni III. t. 521. sz. a. — Bajcer József. II. t. 171. sz. háza eladó. — Kohn Gábornak Tére parton 9 részlet földje eladó, házánál veti való Buza van eladó. — Trentényi Lajos féle háza eladó értekezni lehet Kohn Gáborral. — Piti Mátyásnak I. t. 506. sz. házában vásártéren egy koresmának való lakás van vagy vásári alkalomra vagy pedig szt. György napig haszonbérbe kiadandó. — Bazso Sámuel I. t. 151. sz. házául 2 szoba konyha kamra mellékpütlekkel együtt haszonbérbe adandó értekezni Nagy Ferenc kereskedővel.

Felelős szerkesztő: **Sima Ferenc.**

Hirdetés.

LOBMAYER J. F.

termény-, bizományi- és ügynöki üzlete
Budapesten

mától fogva IV. kerület, Petőf-téren (a görög templom mellett) van s elfogad termény- és áruszállitványokat bizományi eladásra. Ugyanott van a debreceni **István gözmalom-társulat** főraktára is.

Leghíresebb Singer, Wheeler és Wilson, Howe és mindenféle kézi varró gépek részletfizetés mellett.

ÉRTESÍTÉSÜLI

Alólirott gyártulajdonosok, helyben **Felsenburg Benedek** óra mester ur kezelése mellett, egy fiók varrógép raktárt rendeztünk be, hol 5 évi jótállás és a legelőnyösebb részletfizetés mellett adjuk kiünő minőségű varró gépeinket. — Ezen kivül, gyárunkból Felsenburg urnál, varrógéphez való legjobb minőségű tű, cérna olaj; valamint minden a géphez megkívántató rész, mely hasznalat következtében elromlott, készen kapható Nagyobb javításokat Felsenburg ur közvetítése mellett gyorsan és a legjutányosabban teljesítünk. — Melyet, midőn a n. é. közönségnek becses tudomására hozunk, egyszersmind szíves támogatásukat kérjük.

Frister és Rossmann,
gyártulajdonosok Berlinben.

Leghíresebb Singer, Wheeler és Wilson, Howe és mindenféle kézi varró gépek részlet fizeté, mellett.

Arlejtési hirdetmény.

A megyei közigazgatási bizottság 475.484/1877 sz. a. kelt határozatával elrendelt munkálatokat illetőleg, ezennel közzététetik, miszerint a Szent-es csongrádi országuton létező faburkolatu kö-híd magasbitása, a Szeged csongrádi ország uton téglafalazat, faburkolat és karfázattal ellátandó két új hid építése; és ugyan e jelzett ország uton létező úgy nevezett „vidre éri köhid karfázata és falazatának kijavitása céljából Csong-rád város közháza tanácstermében f. év szept. hó 13-án d. n. 3 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni; miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy a terv-rajzot, költség számi-tásokat, nem különben a műszaki leírásokat és föltételeket a f. év szeptember hó 9-én Szent-es város, 11-től kezdve pedig az árlejtés határide-jéig Csongrád város polgármesteri hivatalában a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetik.

Csongrád, 1877. évi szept. hó 4-én.

az árlejtező bizottság nevében

Csemeghi Antal, polgármester.

Arverési hirdetmény.

Ssentes város tulajdonát képező s Szent-es vá-ros területén és határában szabadon gyakorol-ható italméresi jog, a f. évi szeptember hó 24-én d. e. 9 órakor Szentesen a város közházánál tartandó nyilvános árverés utján, 1878. évi ja-

nuár 1-ső napjától 1880-ik évi december utolsó napjáig terjedő 3 évre fog a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe kiadatni; — zárt ajánlatok is elfo-gadtatnak, melyek f. évi szeptember hó 23-nak dél utáni 5 órájáig Győri József tanácsnokhoz beküldendők; a zárt ajánlatokhoz a megígért évi bér összegnek legalább 10%-tőlja bánom pénz gyanánt melléklendő; ugyan ezen ajánlatokban a megígért évi bér összeg szám szerint és be-títtel kiirandó; határozatlan összegeket tartalmazó, vagy a fent kített határidő után beérkezendő zárt ajánlatok valamint utó ajánlatok, figyelembe vétetni nem fognak.

A beérkezendő zárt ajánlatok, a fent kített napon megtartandó nyilt árverés befejezte utá, az árverés helyén, az árverezők jelenlétében nyil-vánosan fognak felbontatni, és ha ezek valamelyikében, a nyilt árverésen megígért összegnél magasabb bér összeg fog ajánlatni, a bérlet, ezen legmagasabb bér összeget ígérőnek fog ki-adatni.

A bérleti feltételek az árverés határnapiáig alólirott városi főjegyzőnél bár mikor megte-kinthetők, vagy kívánatra posta utján is fognak az ezt kívánóknak megküldetni.

Kelt Szent-es város képviselő testületének 1877. évi szeptember 6 án tartott közgyűléséből.
jegyzette

Cicatriois Pál, főjegyző.

Hirdetés.

Teés községének bor, hus mérési joga szeptember hó 15-én dél előtti 9 órakor a jegy-zői hivatalos helyiségben nyilvános árverésen, hol zárt ajánlatok is elfogadtatnak, november hó 1-től számítva három évre haszonbérbe adat-nak, a feltételek ugyan ott addig is megtekin-tetők.

Bánffy Ferenc, bírő.

Hirdetés.

A helybeli ujonnan megalakult „**Segély-egylet**“ szeptember 3-un működését megkezdette, a részvénykönyvek Kajtar Lajos ur házanál lévő hivatalos helyen — vasárnap kivételével — na-ponként d. e. 8 órától déli 12 óráig mindenkor kivehetők — a heti betétek fizetése teljesithetők; azon figyelmeztetéssel, — hogy szeptember 17-ik napjáig intő krajcar nem fizettetik: felhivatnak emnélfogva az aláirt részvényes tagok, kik még az 1 forint előleget egészen be nem fizették, — nehogy azután részvény nélkül maradjanak, — igyekez-zenek a fent kített határnapiig az egylet pénztári hivatalánál lefizetni.

Szent-es, 1877. szeptember 8.

A pénztári hivatal.

309/v. 1877.

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Özv. Lévi Józsefné** végrehajtatónak **Sebők János és neje Teési Vas Mária** végrehajtatást szenvedők ellen 35 frt. s járulékaí iránti végrehajtatási ügyben végrehaj-tás alá vett, a szentesi 8300. sz. tjkben 11245. hr. sz. a. 7391/1600 hold nádasnak **Teési Vass Mária** tulajdonát képező 82 frtra becsült fele részére az árverés elrendeltetvén, ezen ingatlan az 1877. évi szeptember hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor mint első-, és 1877. évi október hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor mint második határidőben, a szentesi kir. járásbiróság hiv. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni, fog ugymint:

- 1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kített becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.
- 2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.
- 3-ször. Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben, és pe-dig az első felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második felét ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. jbirósági kiküldött végrehajtó kezéhez lefizetni.
- A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.
- 4-ször. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.
- 5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, emnélfogva a megvett ingatlan haszna és ter-hei ez időtől őt illetik.
- 6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kama-tainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöl-tetni.

Az átruházási és árverési költségek vevőt terhelik.
7-ször. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyiké-nek kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében, vevő veszélyére és költség-re, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá becsát-tatni- és csupán egy határidőnek kitézése mellett, az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Kelt Szentesen, 1877. aug. 23-án.

Onody Károly, bir. végrehajtó.

303/1877.

Arverési hirdetmény.

A Szent-esi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Pillik Terézia** és társai végrehajtatónak, **Boros István Petroráci Antal: Szarvas István** szegvári lakosok végrehajtatást szenvedők ellen 200 frt s járulékaí iránti vég-rehajtatási ügyökben a szegvári 1999. 219. 347. 269. és 1449. sz. tjkben. A f. 1158/43 hr. sz. a. 1832/1600 hold 200 frtra becsült Kórogy-ere, — 223 hr. sz. a. 400 nsz. 61 udvarterű 300 frtra becsült ház, — 357 hr. sz. a. 300 nsz. 61 udvarterű 140 frtra becsült ház 1/2 része, — 1522 hr. sz. a. 2 579/1500 hold 46 frt 30 kr-ra becsült le-gelő 1/2 része, — 3071/a. hr. sz. 234 nsz. 61 5 frtra becsült káposz-tás az 1877. évi zeptember hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor mint első és 1877. évi október hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor, mint második határidőben, Szegvár község közházánál megtartandó nyil-vános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, ugymint:

- 1-ször. Likiáltási ár a fennebb kített becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtokok nem fognak eladatni.
- 2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.
- 3-ször. Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, és pedig: az első 1/3-dát azonnal a második 1/3-dát ugyanazon nap-

tól számítandó 30 nap alatt, az utolsó 1/3-dát ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a bir-tokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt kiküldött kezéhez lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog számítatni.
4-ször. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedése után a vevő 1877. szept. 30-án a megvett ingatlan birtokába lép, emnélfogva a meg-vett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-ször. A tulajdonjog csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási és árverési költségek vevőt terhelik.
7-ször. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyiké-nek eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyiké-nek kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében, vevő veszélyére és költ-ségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá becsát-tatni- és csupán egy határidőnek kitézése mellett, az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tu-lajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, — habár külön értesítést nem vettek is — ezen kir. járásbiróságná, nyujtsák be, különben azok a végrehajtatás folyamatát nem gátolvaül egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzőlogos hitelezők, kik nem ezen kir. jbiróság székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vé-telár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig je-jelentsék be, ellenkező esetben Szalay Miklós ügyvéd, mint hiva-talból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt Szentesen, 1877. évi aug. hó 25-ik napján.

Aigner Imre, bir. végrehajtó.

Van szerencsém a mélyen tisztelt hölgy közönség, valamint női szabóink figyelmébe ajánlani. Kitünő minőségű

Pliszé gépemet,

melynek segítségével a női ruhák készítéséhez szükséges bár mily nagyságu ráncokat rak, gyorsan és jutányosan készítek, szintegy guvernczásokat is vállalok. Ajánlja egyszersmint nőm a legújabb divatu női fehérneműek készítésére szolgáló lyukasztó, slingelő: nyomdáját.

A mélyen tisztelt hölgy közönség s női szabóink szives megrendelését kérve, vagyok tisztelettel
Szentesen, 1877. szeptember 6-án.

Lakásom Páhi Sándorné asszony házában I. t. 230. sz.

Jakó Mihály,
nő szabó.

Vasárnap, szept. 9-én a túl a kurcai kertben, nagyszerű tűzijáték tartatik, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghivja

Bartscht Károly,
tűzművész.